

Eindhoven, 18 september 2013

Geacht raadslid,

I.

Wat zijn de **ontwikkelingen in het coffeshopbeleid in de omgeving?** We beperken ons tot Noord-Brabant en kunnen ontwikkeling in de gemeente Eindhoven weergeven. Het op 9 februari 2009 tegemoet geziene debat in de Tweede Kamer over het drugsbeleid, heeft pas op 1 maart 2011 plaats gevonden. Uit het regeerakkoord 2010 konden wij opmaken dat een aanscherping van het coffeshopbeleid in aantocht was. Dat Brabant en wellicht geheel Zuid- Nederland nog een extra aanscherping tegemoet konden zien, bleek uit een reeks persoonlijke (uitlatingen) en bezoeken van minister Opstelten aan allerlei ambtelijke functionarissen, partijafdelingen en de jongerenorganisatie of zette per telefoon fractievoorzittende gemeenteraadsleden voor het blok (jullie moeten voor de wietpas stemmen, of woorden van soortgelijke strekking). Een getuigenis van gestrengheid is de door één van de B5 burgemeesters geproduceerde raadsledeninformatiebrief (3 dec. 2010), dit document is aan deze brief toegevoegd.

De Tweede Kamer kwam in vergaderjaar 1975/76 tot de uitspraak het nieuwe drugsbeleid duchtig te zullen evalueren. Tegelijkertijd besloot de Tweede Kamer geen grootschalig onderzoek naar de omvang van het aantal gebruikers te (laten) ondernemen, helaas. Daardoor ontbreekt het ons aan de nulmeting, die ook in de opvolgende jaren stelselmatig aan onderzoeken en becijferingen voor wat betreft de werkelijke omvang van het drugsgebruik en de te kiezen ontmoedigingsmethoden ontbrak. Toentertijd (1975/76) werd ingeschat dat het om ongeveer 680 000 gebruikers van cannabis ging.

Onze huidige kennis reikt wat dit betreft dus niet verder, wel kunnen we kiezen voor een *werkhypothese*. Als je een willekeurige populatie bevraagt dan valt te verwachten dat ongeveer 5% van die populatie een andere mening is toegedaan dan de overige 95%. Dan komen we tot de volgende berekening, waarbij we *aannemen* dat zo'n 23% van de Nederlandse bevolking nog minderjarig is: op de huidige, totale bevolking van meer dan 17 000 000 ingezetenen is 13 miljoen meerderjarig. De *werkhypothese* is: 95% gebruikt geen cannabis, 5% wel. Dat komt dan neer op 650 000 personen. Maar waar het ons ontbreekt aan de nulmeting en aan grootschalig longitudinaal onderzoek, is het ook mogelijk dat er meer dan 1 miljoen cannabisgebruikers in ons land zijn. Een aanwijzing dat dit *niet* zo is ontleen wij aan onderzoek door de Wereldgezondheidsorganisatie (W. H. O.) in de Europese Unie, waaruit bleek dat Nederland 4% cannabisgebruikers zou hebben.

Burgemeester van Gijzel heeft de moeite genomen om tot een concrete schatting van het aantal cannabisgebruikers in Eindhoven en omstreken te komen: 35 000. De burgemeester maakt hierbij geen onderscheid tussen meerderjarigen en minderjarigen, voor hem was dat irrelevant (net als voor de W.H.O.), hij wilde de omvang van het hele gebruikerscircuit bepalen). Bron:

Notitie Softdrugsbeleid van de bestuurlijke werkgroep Softdrugsbeleid van het Regionaal College van de regio Brabant Zuid-Oost ten behoeve van het bezoek van de commissie Van der Donk op vrijdag 13 maart 2009.

De situatie in de regio Brabant Zuid-Oost:

In de regio zijn 14 coffeshops (13 in Eindhoven en 1 "tot 01-01-2014" in Helmond). Dit is een klein aantal in een gebied met 750.000 inwoners en ruim 35.000 gebruikers.

Er is geen cijfermateriaal beschikbaar waarmee effecten van beleid getoetst kunnen worden, afgezien van jaarlijkse momentopname van de stand van zaken onder scholieren (de jaarlijkse Jellinek scholierenmonitor), een kleiner van omvang zijnde jaarlijks (deel) onderzoek, met kleinere aantallen ondervraagden.

Van de destijds, midden 70er jaren, geuite bezwaren, als zouden alle cannabisgebruikers overstappen naar harddrugs, is niets gebleken. Er zijn heden ten dage nog minder dan 7 000 opiaatverslaafden, terwijl minstens 650 000 cannabisgebruikers de afgelopen 37 jaar dagelijks weer *géén* harddrugs tot zich nemen.

Er zouden in ons land meer dan 30 000 cannabisverslaafden zijn, zo bleek in 2011 tijdens het drugsdebat, maar tot onze verbijstering is het in voorbije jaren nog nooit tot een wijd en zijd bekend gemaakt behandelplan gekomen, opdat die methode ook inpandig, door ouders of familie of *do it yourself* toegepast kan worden. De drugshulpverlening is de enige die hier hulp schijnt te kunnen bieden en die zichzelf toegekende monopolie spekt hun begroting (die geteisterd is door het steeds teruglopend aantal heroïneverslaafden). Een kartel van woordvoerders die stevast allerlei dreigingsbeelden oproepen en de oplossing even meeverpakken. Als het dreigingsbeeld werkelijk zo serieus is, dan heb je fluks een op ervaring gebaseerde, zo breed mogelijke aanpak, te organiseren. Bij inschakelen van ieders hulp heb je wetenschappelijk verantwoorde inzichten te verspreiden.

Eens te meer stellen we vast dat de kenmerken van verslaving (*physical dependence*) zich bij cannabis niet voordoen: bij cannabisgebruik *geen* overdosisrisico, *geen* neiging tot permanente dosisvergroting en *geen* ontweningsverschijnselen bij het staken van het gebruik. Nicotine werkt verslavend, tabaksgebruik is door de W.H.O. aangemerkt als gewoontevormend (*psychological dependence*).

Om achteraf maar enkele vooroordelen, angsten te noemen, die niet zijn uitgekomen :

Het excentrieke Nederlandse beleid heeft in die zin een positief resultaat opgeleverd. Van de in 1975/76 in het parlement geuite veronderstelling dat alle cannabisgebruikers van de hele wereld hier zouden komen wonen, van die zogenaamde *internationale aanzuigende werking* van ons beleid is getalsmatig niets gebleken, maar het toerisme is er zeker wel drukker op geworden en helpt mee de Nederlandse economie overeind te houden.

Een al meer dan 30 jaar heersend vooroordeel: de coffeeshop wordt 'bevolkt' door werklozen en uitkeringsgerechtigde die de hele dag de tijd hebben om in de shop rond te hangen. De VCE-leden hebben meegewerkt aan het door het PCN in 2008/09 ondernomen onderzoek, waar bij meer dan 12 533 coffeeshopbezoekers uit het hele land voor het eerst 'ns een keer bevraagd werden - met als resultaat dat hun verblijfsduur in de coffeeshop zich als volgt liet indelen: **Landelijke meeting:**

	< 5 minuten	5 – 15 minuten	15 – 30 minuten	30 – 60 minuten	> 60 minuten
2008/9	36,7%	15,4%	17,8%	16,9%	13,2%

En komt dit overeen met door de VCE in Stadsgezicht 2008/09 verwerkte Eindhovense enquêteresultaten (n=3077) ? De verblijfsduur van de coffeeshopbezoekers ziet er dan als volgt uit:

	< 5 minuten	5 – 15 minuten	15 – 30 minuten	30 – 60 minuten	> 60 minuten
2008/9	43,9%	12,9%	16,3%	13,6%	13,3%

Uit VCE-stadsgezicht 2008/09 blijkt 1 op 14 bezoekers is werkzoekend en 1 op 20 arbeidsongeschikt. In stadsgezicht 2012, het aantal werkzoekende is toegenomen 1 op 10, ook is de arbeidsongeschiktheid toegenomen, thans 1 op 14.

De actuele situatie voor wat betreft de verblijfsduur geeft het volgende beeld te zien :
Stadszicht 2012 (enquêteperiode 1 mei tot 1 juni 2012, n=2421)

	< 5 minuten	5 – 15 minuten	15 – 30 minuten	30 – 60 minuten	> 60 minuten
2012	58,2%	20,3%	11,6%	6,9%	3 %

Was het vroeger zo dat 86,8% / 86,7% tot 1 uur verbleef, thans vertrekt 97% binnen 1 uur. Gelukkig zijn we in staat de oude met de nieuwe toestand te vergelijken. Alle resultaten van de stadszichten zijn op www.vce-eindhoven.nl te vinden.

Ons parlement heeft destijds bij bespreking van de wetswijzigingen aangekondigd het nieuwe beleid te gaan evalueren. Dit gezond voornemen is tot op heden niet ten uitvoer gelegd. Het is niet geagendeerd, maar ergens blijven hangen en langzamerhand richting minister verschoven. Mallootig zou het zijn als er door minister uitgevoerd beleid, geëvalueerd wordt door de minister zelf. Als de minister zich nu eens tot de wetenschap wendde, bijvoorbeeld door de wetenschappelijke raad voor het regeringsbeleid (WRR), dan zou je die een studie kunnen laten doen met hopelijk geen of milde kritiek op gevoerd beleid en wellicht met **bruikbare** betrouwbare voorspellingen (aan metingen gekoppeld), conclusies en aanbevelingen. De WRR is aan de regering verbonden om haar desgewenst van advies te voorzien. Had je je gewend tot de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen, een van Kabinet- en Parlement los staand instituut, kan het de buitenstaander zijn die objectiviteit in acht neemt. En op het punt waar de WRR-rapportage te kort schoot, kon je als minister even snel een commissie van der Donk in het leven roepen, om zo aan een pretext te komen en een heldere, doch willekeurige, discutabele grens te stellen. Overduidelijk is, dat de WRR hiertoe niet berijdt was.

Na de parlementaire hoorzitting van 1972 is het eigenlijk nooit meer tot een hoorzitting gekomen, waarop vertegenwoordigers van allerlei diensten en instellingen het woord konden voeren over de in het drugsbeleid te kiezen weg. En waarvan naderhand een samenvattend verslag verscheid, voor hoorzittingen gelden regels die in acht genomen moeten worden. Betrokkenen konden hun mening 40 jaar geleden voor het laatst laten vastleggen, dat is wel erg lang geleden. In het recente verleden kwam het tot een Ronde Tafelgesprek met enkele Kamerleden en vertegenwoordigers van andere fracties. Voor Ronde Tafelgesprekken gelden eigenlijk geen regels, Kamerleden kunnen kennis nemen van de zienswijze van aanwezigen. Dat was in 2010 het geval en onder grote belangstelling uit de branche. Maar er is ook een Ronde Tafelgesprek mogelijk met een aanzienlijk kleiner gezelschap, zoals door D66 georganiseerd op 23 april 2013. We tellen op: 1 hoorzitting, 2 Ronde Tafelgesprekken en 4 drugsdebatten (1975/76, 1996/97, 2008 en 2011). Dit is de magere oogst van meer dan 40 jaar en het is in die jaren duidelijk dat gemeenteraden aan een aanzienlijk hogere werkdruk zijn blootgesteld, want coffeeshopbeleid is gemeentebestuur en regelmatig onderwerp van bespreking in de raadscommissie en in die zin wellicht in een gemeente al 40 keer besproken.

Mogen we hopen dat u, als gemeenteraadslid, het belang inziet van het doen van metingen (te beginnen met de uitgestelde nulmeting) en een evaluatie (aan de hand van vooraf geformuleerde criteria) van het coffeeshopbeleid in uw gemeente.

Intussen zijn heel wat cijfers op ons losgelaten. Zo gaat het in deze branche al jaren over 5 of 500 gram. En wat te denken over meer dan 199 planten, ben je onder EU-regels een grote kweker. Er hangen ook cijfers aan afstand 250 m (willekeurig, want de afstand wijkt af van de grens 300 m die heet : wet op de zondagsrust). Uit een parade van willekeurige cijfers moeten ondernemers en consumenten zelf maar opmaken welk getal nog enige verbinding heeft met de realiteit en daaruit voortvloeiende meetbare resultaten. Zo is het begrip 'tot 30 gram' in feite begrenst op 29 gram en dat was 1 gram meer dan gebruikelijk in Oregon, USA, waar een maximum gold van 1 oz, zijnde 28 gram (stand 1976). Volstrekt willekeurig zijn daarentegen de volgende getallen (2^e Kamer besluit tot 5 gram, uitsluitend voor meerderjarigen), de 500 gram (dankzij driehoek een te kleine coffeeshopvoorraad), de 199 planten (EU-kartelbesluit), waarin ook de eerder genoemde 500 gram vermeld staan (je wordt vanaf 200 planten / 500 gram of meer als een grootschalige teler, dan wel dealer beschouwd). De 250 m, vanaf 1997 kon elke gemeente zijn eigen afstand eisen en in de APV zetten. De vele bezwaarschriften brachten de Raad van State ertoe alleen nog bezwaren tegen 250 m konden worden ingediend, anders gezegd : voor wat betreft alle ander, willekeurige, afstandseisen, is de Raad van State niet ontvankelijk, dit om wildgroei van willekeurige getallen krachtig in te dammen.

Zonder een, zeg maar, tabel beschikbaar te hebben, waarop we snel en eenvoudig kunnen zien welk effect welk percentage THC op welke proefpersonen in een klinische omgeving welke reacties vertonen, of fysieke verschijnselen hebben. Bijvoorbeeld oogboldruk is meetbaar en het THC-effect zorgt ervoor

dat die druk daalt. Het moet goed te meten zijn wat het percentage THC in de wiet aan drukverschil in het oog oplevert, maar over een tabel beschikken we niet. De in percentages geformuleerde grenzen zijn dan ook volstrekt willekeurig.

Gebruik van psychoactieve stoffen in het verkeer is verboden, de wetsovertreding is gegeven als enige hoeveelheid van deze stof in het bloed wordt aangetroffen. Bijna iedereen loopt de kans betrapt te worden op aanwezigheid in het bloed van residuen van slaappillen, psychofarmaca, zware pijnstillers (morfine) of van een doodgewone joint of puurstick. Misschien zijn we allemaal beter af met de willekeurig gekozen grens van 0,25 microgram per liter bloed, waarbij niet de spuugmeter of blaastest, maar de bloedproef wettig en overtuigend bewijs levert. En nu we er het toch over bewijs hebben, hoeveel gram van de verboden plant is er door de niet verboden plant tabak heen gemengd? Na inbeslagname van de joints is het zaak er de verboden cannabisfragmenten zorgvuldig uit de tabak te peuteren. Met hulp van collega's kan je als agent theoretisch wel 49 joints aan, maar zijn het er meer ga je het niet redden. Je bent misschien wel dagen bezig een klein beetje bewijsmateriaal eruit te peuteren. Dit wordt overbodig als in het kader van wederzijds begrip, waarbij tijdens het inschudden gemiddeld niet meer dan 0,3 gram per joint terecht komt in een joint, het vele werk voor de politieambtenaren wordt teruggebracht tot het tellen van de joints, onder de aanname dat elke joint gemiddeld 0,3 gram bevat.

In jurisprudentie willekeurig genoemde getallen. Uitspraak politierechter Almelo 2001, dat 500 gram een gepubliceerde afspraak is en geen wettelijk voorschrift. De rechter laat de mogelijkheid open dat in onderlinge afspraken voor een willekeurig getal gekozen wordt. Er bestaat zoiets als contractsvrijheid. Hierop voortbordurend komen wij op de zich niet in de coffeeshop bevindende kleine extra winkelvoorraad. Hierbij werd uitgesproken dat, om niet nagenoeg direct beschikbaar te zijn vanuit de coffeeshop, de afstand in dit geval minstens 800 m dient te zijn (ook niet in scooter of auto). Een willekeurig getal waarbij zelfs een afstand van 799m beschouwd wordt als iets zijnde 'direct beschikbaar'. Wat als totaal willekeurig ervaren wordt, zijn sluitingen van coffeeshops voor 3, 6, 12, of zelf 24 maanden. We hebben ons rotgeschrokken en waren met stomheid geslagen toen wij 19 juni jl. hoorden dat de sanctie bij een overtreding van het J-criterium (Jeugd) van 1 maand sluiting (zonder een waarschuwing als 1e sanctie) plots naar 6 maanden directe sluiting was gestegen. Je zou zeggen, dat je bij een inmiddels 100% controle vanwege de invoering van het I-criterium, je bij het leveren van een dergelijk hoge inspanning eerder op een lagere sanctie uit zou moeten komen, op z'n minst een waarschuwing vooraf zoals voorheen ook het geval was. Het aspect handhaving komt in deze tekst nog aan de orde.

Dergelijke grenzen worden gesteld zonder nulmeting of longitudinaal onderzoek vooraf en gaan niet vergezeld van onderzoek naar de gevolgen van de naar het schijnt willekeurig gekozen getallen. Vlak na de kerst verschenen in 2011 compleet nieuwe richtlijnen van de Procureurs- Generaal, 2 nieuwe letters bleken toegevoegd aan de limitatieve opsomming AHOJ-G. Ingaande 00:00 uur 1 januari 2012 werd in het hele land van kracht, zo is er de eis dat coffeeshopondernemingen zich transformeren tot clubs van circa 1500 bezoekers. Dit getal was niet terug te voeren op de in voorgaand beschreven schatting van 650 000 cannabisgebruikende coffeeshopbezoekers. Vanuit de gedachte dat het er ook meer dan 1 miljoen kunnen zijn zou je redelijkerwijs alles gelijkelijk verdelend uitkomen op 2000 (er zijn immers circa 650 coffeeshops). Een coffeeshopondernemer kreeg tijdens een gesprek met de heer Elissen (PVV) de vraag voorgelegd : weet jij of weten jullie hoe ze (het kabinet) aan die 2000 komen? Want ik kan niets terugvinden hoe dat erin gekomen is. Geruchten over ten hoogste 1500 werden vervangen door geruchten over ten hoogste 2000, waarbij we als VCE toentertijd al bepleit hebben hieraan geen maximum te willen verbinden, omdat het de eerste keer is dat coffeeshops de namen van hun klanten opslaan, nu juist geen maximaantal aan het aantal inschrijvingen te verbinden, dubbele inschrijvingen toe te staan, teneinde tot een zo groot mogelijk aantal inschrijvingsformulieren te komen en te zien in welke mate het door de burgemeester geschatte aantal cannabisgebruikers benaderd kon worden. Najaar 2012 stond de teller al op bijna 23 000 inschrijfformulieren en vroegen de VCE-leden zich af wat de zin zou kunnen zijn van het jaarlijks vernieuwen van al deze papieren.

De Belastingdienst in Brabant koppelde aan de B-eis (besloten club) immers de extra eis, dat dit bestand jaarlijks vernieuwd moet gaan worden, daartegenover beloofde de belastingdienst de namen op de jaarlijkse lijst bij controle te zullen anonimiseren (met een zwarte viltstrijver). Wij hebben ons vanaf

januari 2012, samen met onze adviseur, ingespannen de richtlijn B (besloten club) te doen verdwijnen langs de zelfde weg waarlangs 'ie tot ons gekomen was en hebben onze inspanningen beloond gezien.

Ingaande 2012 is ook de letter 'I' aan de gedoogvoorwaarden AHOJ-G toegevoegd. De 'I' staat hier voor ingezetenen. Men was ervoor teruggedeinsd het begrip 'inwoners' te verbinden aan de 'I', waarmee hier wonende en werkende buitenlanders net als de toeristen de toegang tot de coffeeshop ontzegd moest gaan worden.

Hoe stel je vast dat een in ons land wonende Nederlander een ingezetene is? Dat doe je door aan het tonen van een paspoort of ID-card de eis te verbinden, dat alle bewoners van ons land zich bij de Gemeentelijke Basis Administratie dienen te melden en tegen een zeker legesbedrag een uittreksel op te halen dat aantoont dat hij/zij inderdaad in ons land woont. Talloze coffeeshopbezoekers hebben zich in die tijd bij ons beklaagd omdat de GBA op de interne stukken noteerden, dat de aanvraag plaats vond in verband met 'coffeeshop', dat dergelijke uittreksels (hierna te duiden als GBA-tje) maar een beperkte tijd geldig is (maanden, weken) en dat de legesbedragen in verschillende gemeenten nogal uiteenlopend zijn (7,- / 21,- euro!). Voor de VCE dreigde het de opgave te worden aan de ongeveer 23 000 inschrijvingsformulieren een één zelfde aantal documenten toe te moeten toevoegen en een bewakingssysteem te moeten organiseren, opdat de GBA-tjes steeds tijdig vervangen werden door geldige nieuwe GBA-tjes. Daarna doet zich de vraag voor of het werkelijk nodig is om deze papierzooi elke januari nogmaals te produceren. De onzalige brief van de Belastingdienst Brabant had als klein addertje onder het gras de eis, dat inschrijvingsformulieren voor bezoekers of lijsten daarvan niet de gebruikelijke termijn van 5 jaar bewaard zouden moeten worden, maar 2 jaar langer, namelijk 7 jaar. Gelukkig gaat dat niet door, want anders stonden we over 7 jaar aan het hoofd van een kantoor waar maar liefst meer dan 100 000 inschrijfformulieren en eenzelfde aantal GBA-tjes, die verwerkt zouden moeten worden, d.w.z., 1150 verhuizingen per jaar inboeken en heel wat arbeid om dit alles in de computer te stoppen om überhaupt wat op te kunnen zoeken, een administratieve megaklus. Een aldus verzamelde papierberg getuigt van de inspanningen van de coffeeshopondernemers, inzicht te krijgen, wie de klanten zijn.

De nieuwe gedoogvoorwaarde 'I' gedooft niet langer de verkoop, maar gedooft nu alleen nog **verkoop aan ingezetenen van Nederland**. In de stapel inschrijvingen komt dan ook geen enkele buitenlandse toerist voor. Tot zo ver de papieren inspanningsverplichting, die vergezeld gaat van veel mondelinge toelichting in 7 talen uit te leggen, dat zover je geen Nederlands paspoort of ID-card hebt, je geen toegang verleend wordt tot de coffeeshop. Anders gezegd : de verkoop aan dagtoeristen wordt niet gedoogd en wordt strafrechtelijk (een bestuursrechtelijk) aangepakt. Wij hebben van meet af aan bepleit dat hier wonende buitenlanders gerekend worden tot de ingezetenen. De houders van een niet-Nederlands paspoort die hier wonen, dienen ten bewijzen en te beschikken over een geldig GBA-tje. Tot op heden hebben onze opvattingen geen bezwaren opgeroepen.

Ergens figureert ook nog het woord '*verblijfstitel*'. Achter dit ene woord veerschuit zich een veelheid van documenten. Was het maar zo simpel dat iemand een verblijfstitel had en dat aan kon tonen.

Wat zijn er de verschillen:

- Documenten gaan over een aanvraag verblijfstitel - maar die is er nog niet.
- Kom je van buiten de EU, dan heb je andere documenten, dan een emigrant die terugkeert naar het land van herkomst.
- Het kan ook gaan om een aanvraag tijdelijk visum, correspondentie over 'n werkvergunning of een verklaring der douane.

Er is veel variatie in papieren en als u zo'n papier voor de eerste keer ziet, kunt u onmogelijk beoordelen of het vals is of niet. Wij missen de expertise de echtheid en rechtsgeldigheid van deze papieren te kunnen controleren. Een boek met voorbeelden van wat we zoal aan zouden kunnen treffen hebben wij niet en moeten we genoeg nemen met verklaring der douane. De Gemeentelijke Basis Administratie is er beter voor toegerust om het veeltal van documenten op hun waarde en echtheid te kunnen beoordelen.

De nieuwe regels brengen vooral verhoging van werkdruk en administratieve lastendruk. Waar is dit allemaal voor nodig? Om de dagtoeristen buiten de deur te houden? Tienduizenden toeristen gaan weigeren? Nee, want in 2008/09 is in kaart gebracht in welke mate dagtoeristen een deel zijn van het

totale coffeeshopbezoek. Uit Stadsgezicht 1 blijkt dat in Eindhoven dagtoeristen 8,7 % van alle coffeeshopbezoekers uitmaken. Het gaat hier dus om, zeg maar, 1 op de 11 bezoekers. Dat die niet meer toegelaten worden tot de coffeeshops ingaande 1 mei 2012 verklaart niet hoe het komt dat in alle Eindhovense coffeeshops de omzet in de maand mei naar een niet eerder vertoond dieptepunt duikelde (in vergelijking met de omzet april 2012). Ons inziens is het weigeren zich te laten registreren de belangrijkste factor geweest bij het tot de helft (of nog minder) teruggevallen van de omzet. Praktisch gesproken gaat de uitleg, waarom je als dagtoerist geen toegang hebt tot de coffeeshop, neerkomen op een gesprekje van kortere of langere duur.

Hoe vaak geven we opnieuw aan wat de nieuwe regels zijn? Door wat te turven zijn we erachter gekomen, niet tegenstaande onze flyer (vertaald in Frans, Duits, Engels, welke set nadien is uitgebreid met vertalingen in het Italiaans, Spaans en Pools), dat zo'n verdergaand gesprekje 2 keer per uur aan de orde is om alle bijkomende vragen te beantwoorden, wij proberen daarmee misverstanden te voorkomen. Is er daarentegen sprake van feestdagen loopt dit op tot 4 keer per uur en bij popfestivals, voetbal en andere aandacht trekkende grootstedelijke activiteiten kan dit aantal op zulke dagen enorm oplopen, op die dagen is de toegang weigeren voortdurend aan de orde en we zien dat dit in de toekomst niet gauw minder zal worden. Overheidsvoorlichting gericht op de dagtoerist is (nog) niet voorhanden. De gemeente, die moet gaan handhaven, heeft een heel klein beetje info op de website staan. Goed bedoeld en interessant, maar een wat passieve vorm van voorlichting. de VCE-website heeft heel wat meer informatie.

De instellingen voor drugshulpverlening hebben wellicht lang geleden voorlichtingsmateriaal uitgegeven, maar er is de afgelopen jaren niets nieuws uitgekomen, daarom hebben wij als VCE bij het ingaan van het nieuwe beleid het initiatief genomen een op dagtoeristen gerichte voorlichtingsflyer aan te maken en ook in vertaalde edities uitgebracht, zoals eerder vermeld. Uit 'n in een oplage van 20 000 VCE-flyers blijkt wel dat de overheid wel van plan was één beleid in het hele land in te voeren (in juridische termen: territoriale eenheid van beleid). Dit brengt ons op het derde element wat tegelijk met de 'B' en 'I' -eis werd vastgelegd, namelijk de melding, dat één en ander in werking trad per 01-01-2013. Zo stond het in de Staatscourant en zo staat het vermeld op de flyer. Daar is niets verkeerd aan. Bij het drukken van de flyer wisten we nog niet dat ergens in de buurt van de Procureurs- Generaal besloten werd, het nieuwe beleid in het Noorden voorlopig niet in te voeren en dat staat **niet** in de Staatscourant. En het is fout, want als Procureurs- Generaal heb je toe te zien op die eenheid van beleid overal in het land. Er hangt iets in de lucht, die rust kan zomaar ineens afgelopen zijn. Voor zover deze situatie voortduurt, voelen wij ons als zuidelijke coffeeshops zwaar aangepakt en werken we in een soort uitzonderingstoestand, want ja, het Noorden van het land heeft er weinig last van.

En wat betreft de derde beleidsvariant, hebben we te maken met 3 overzeese gemeenten met een 0-optie (dus zonder coffeeshops), het gaat daar niet gebeuren, waardoor er ook binnen het Koninkrijk het euvel van het ontbreken van eenheid van beleid opduikt. Voor zover Antilliaanse rijksgenoten in ons land een coffeeshop willen bezoeken, zullen ze aan de deur geweigerd worden, omdat zij geen ingezetene van Nederland zijn. Dat je in een Nederlandse gemeente woont, helpt je niet als die gemeente buiten Nederland ligt. We hebben heel wat boze Antillianen aan de deur gehad, die zich zwaar aangepakt voelen. Antillianen maken duidelijk diep gekrenkt te zijn, hun verbijstering maakt plaats voor woede, ze voelen zich gediscrimineerd en wij mogen als coffeeshops in deze 1 op 1 voorlichting uitleggen, dat wij niet willen discrimineren, maar dat de regering ons opdraagt dit wel te doen. Ons kabinet, het college van Procureurs- Generaal denken misschien dat je te apart (en te zwart?) bent om de coffeeshop binnen te mogen.

Op 28 januari 2013 heeft de Eindhovense burgemeester de raadsleden een verhelderende brief doen toekomen, aan het 2e blad ontlenden wij het volgende citaat :

Alles overwegende is in overleg met de driehoek van 28 januari 2013 het volgende afgesproken .

De coffeeshophouder mag meerderjarige bezoekers in de coffeeshop toelaten die zich kunnen legitimeren met

- b een geldig Nederlands paspoort of- identiteitsbewijs

- b een geldige verblijfstitel- niet zijnde een visum voor voorlopig verblijf = maximaal 90 dagen- in combinatie met een geldig identiteitsbewijs.
- b een buitenlands paspoort en een aantoonbaar bewijs ingezetene te zijn van Nederland, aan te tonen bijvoorbeeld door middel van een uittreksel GBA.

In het laatste geval ziet de coffeeshophouder er op toe dat een bezoeker bij registratie en daarna minimaal eens per jaar aantoont dat hij ingezetene is van Nederland, bijvoorbeeld door deze een recent GBA-uittreksel te laten overleggen. Indien geen registratie van deze bezoekers plaatsvindt zullen zij in de coffeeshop een geldig uittreksel GBA bij zich moeten hebben, gelet op het feit dat de politie controleert op ingezetenschap aan de hand van de GBA.

De handhaving van de AHOJG-I criteria vindt plaats via het reguliere proces van politie, met periodieke controles vanuit het BITE.

Uit de krant vernamen we dat de Brabantse B5 burgemeesters en minister Opstelten, eerder diezelfde dag in Nuenen, voor een vergadering bijeengekomen waren. Ons gezond verstand leidt ons tot de gedachte dat bm Van Gijzel des ochtends de eerder genoemde brief in concept bij zich had gestoken. Wat we zeker weten is, dat er getoast is op de koningin, die op die dag haar aftreden bekend maakte, want dat was de hele inhoud van het krantenbericht. Kennelijk heeft de minister tegen de hierboven beschreven opvattingen geen bezwaar gemaakt, als door Van Gijzel verwoord. En staat hij, zoals hij eerder al aankondigde, achter de aanpak van onze burgemeester.

We menen er nu vanuit te mogen gaan, dat in de 4 overige B5-gemeenten het beleid zal toegroeien naar, wat we hier met recht het Eindhovens Model kunnen noemen. We zien geen aanleiding te veronderstellen dat de overige Brabantse gemeenten (Uden, Oss, Etten-Leur, Roosendaal) nu tot 'n geheel andere opvatting zouden komen. De komende tijd wordt duidelijk of het Eindhovens Model ook het Brabant Model geworden is. En: hoe zal het Limburg en Zeeland vergaan? In het spraakgebruik gaat het over de gedoogvoorwaarden AHOJ-G-I. Daar moeten we aan wennen, zoals we in de toekomst moeten wennen aan één vergunning, waar alle afzonderlijke vergunningen worden samengebracht in een omgevingsvergunning (horeca- terras, precario- en andere gemeentelijke vergunningen). Aan de afzonderlijke bibob-toetsingen komt dan een eind, eentje is dan voldoende.

Een andere ontwikkeling, die van beweging getuigd, deed zich voor in Leeuwarden waar, hoewel Leeuwarden toch in het Noorden ligt, controles op de I-eis werden uitgevoerd. Wat gaat hierna gebeuren, dreigen nu bestuurlijke maatregelen, bijvoorbeeld in de vorm van sluiting van de shop ? Wat komt of staat er in het bij het stappenplan horend overzicht aan bestuurlijke sancties (handhavingmatrix) vermeld? In Leeuwarden kunnen ze tegenwoordig zeggen dat die handhavingmatrix niet langer zal bestaan uit door de burgemeester opgeschreven stappenplan, maar dat dit een politieke verantwoordelijkheid van de gemeenteraad is geworden.

Tot voor enkele maanden was de situatie gelijk in de meer dan 100 gemeenten waar coffeeshops gevestigd zijn. We doelen op de situatie waarin de gemeenteraad het coffeeshopbeleid vaststelt, waarbij de raad voorzien wordt van een als achtergrondinfo te beschouwen informatie betreffende overtredingen van het langs democratische weg vastgesteld coffeeshopbeleid. Tot dusver beschreef de burgemeester de aard der overtredingen, hij/zij bedacht er een bestuurlijke sanctie bij en gaat als een soort van rechter de eigen beslissingen beoordelen. Dit zijn iets teveel petten voor één mannetje, er is hier dus niets van wat maar enigszins van doen heeft met de Trias Politica. Het draagvlak omvat ook maar 1 persoon. Willen we dat alle in's en out's van de handhavingmatrix in de raad besproken worden, dan neemt het draagvlak aanzienlijk toe, maar moet de burgemeester een deeltje van zijn bevoegdheden afstaan.

Burgemeester Crone vroeg de Leeuwarder gemeenteraad of de raad hiervoor haar politieke verantwoordelijkheid gaat opnemen, een ruime meerderheid van de raad gaf aan deze verantwoordelijkheid op zich te willen nemen. Dit kan de raadsleden op den duur inzichten geven in het aantal keren dat het stappenplan is toegepast en in welke mate de straftoemeting gelijkelijk werd toegepast. Zo lang de handhavingmatrix beschouwd moet worden als achtergrondinformatie, leidt dit tot het bespreekbaar maken van de handhaving voortkomende statistische gegevens. Toegespitst op de I-eis : In een brief aan de Leeuwarder gemeenteraad van 9 april 2013, schrijft de burgemeester namens

het college van B en W: *“Het feit dat er op dit moment geen signalen zijn van coffeeshopbezoek door buitenlanders en daarmee gepaard gaande problematiek, maakt dat handhaving van dit criterium geen hoge prioriteit behoeft.”* Derhalve stelde de burgemeester voor dat de politie, die belast is met de controles van de coffeeshops, het I-criterium kan meenemen in de jaarlijkse controles (drie maal per jaar) in de coffeeshops. Citaat uit voornoemde brief aan de gemeenteraad: *“Bij overtreding van het I-criterium zou bijvoorbeeld de volgende reactie in het handhavingsarrangement kunnen worden opgenomen: 1. een schriftelijke waarschuwing; 2. Last onder dwangsom van € 250,- per keer met een maximum van € 1250,-. Wij hebben besloten ons coffeeshopbeleid op bovengenoemde wijze aan te passen en zullen het handhavingsarrangement ook zoals voorgesteld aanpassen”.*

Toen de Leeuwarder gemeenteraad deze voorgestelde aanpassing van de handhavingsmatrix besprak, kwam de fractievoorzitter van D66, mevrouw Hilde Tjeerdema, met een motie:

De raad van de gemeente Leeuwarden, in vergadering bij elkaar op woensdag 29 mei 2013.

Overwegende dat:

- *De gemeente Leeuwarden per 01-01-2013 het i-criterium moet handhaven;*
- *Er in Leeuwarden geen grote toestroom is van toeristen die hier alleen voor coffeeshopbezoek komen;*
- *Er geen negatieve effecten in Leeuwarden bekend zijn van het wel toelaten van niet-ingezeten in Leeuwarden;*
- *Het weren van niet-ingezeten de straathandel in Leeuwarden kan vergroten;*
- *De burgemeester het I-criterium wil handhaven tijdens reguliere controles.*
- *Het van belang is om ondernemers te betrekken bij maatregelen om bij de verkoop van softdrugs de veiligheid, bestrijding van overlast en de bescherming van de consument te waarborgen.*

Verzoekt de Burgemeester:

- *Bij constatering van overtreding van het I-criterium de betreffende coffeeshop alleen een waarschuwing te geven;*
- *De gemeenteraad in de zomer van 2014 kort te informeren over deze manier van handhaven en zo nodig met verbetervoorstellen te komen voor de handhaving van het I-criterium.”*

De motie werd mede ingediend door de PvdA, PAL-GroenLinks, FNP, Verenigd Links en de Groep Brakenhoff. Bij de latere stemming over deze motie was er dus een meerderheid van 21 van de 37 raadsleden. De partijen die tegen de motie stemden verklaarden nadrukkelijk wel voorstander te zijn van de door Crone voorgestelde handhaving van het I-criterium. Het ziet ernaar uit dat Leeuwarder coffeeshops bij overtredingen van de I-eis geen sluiting van de zaak hoeven te vrezen. We mogen hopen dat dit goede voorbeeld in de circa 100 coffeeshopgemeenten nagevolgd wordt. (<http://leeuwarden.notubiz.nl/popup.php?i=popupDemand&type=1&odid=32851&encoding=h264> het gedeelte over het I-criterium begint bij 3:16:50).

Wij vragen u als raadslid, dan ook te bevorderen dat ook in Eindhoven het coffeeshopbeleid en de daarmee verbandhoudende handhaving onder democratische controle gebracht wordt. De burgemeester te verzoeken iets zijner bevoegdheden af te staan, teneinde de raad inzicht te verschaffen in en politieke verantwoordelijkheid te nemen voor de handhavingsmatrix, als zijnde een bespreekbaar onderdeel van het coffeeshopbeleid. En dat documenten aangaande handhaving en handhavingsmatrix niet langer in de sompige categorie 'achtergrondinformatie' verkeren en in het openbaar besproken wordt.

II.

Ad I :

I.

Op het probleem, gebruik van en handel in drugs, reageert menige regering door met strafrecht te dreigen (gebruikers minder zwaar bedreigen, handelaren met langdurige hoge gevangenisstraffen bedreigen met de mededeling, dat het verkregen vermogen ontnomen zal worden). De internationale verdragen verplichten alle landen de strafbaarstelling in het leven te roepen en te handhaven

II.

De notie dat een verbruikende eindconsument geen dealer is, leidt tot een zekere mate van rust bij die consumenten, die hooguit een in beslagname van enkele planten, vervolgens slechts te maken hebben met een politiesept. Hierbij valt op, dat het bezit van weinig planten kan leiden tot een hogere boete en dat geldgroeierende grote telers met meer dan 1000 planten groepskorting krijgen - immers : vanaf 1000 stuks worden de planten niet afzonderlijk geteld. Na het EU-kaderbesluit (2008) hebben we in aanmerking te nemen dat *Europa* van een grote teler spreekt als het om 200 of meer planten gaat, daaronder wordt de boef aangemerkt als een kleine teler.

Voorlichting, voorlichting, voorlichting, de gebruikers blijken hiervoor open te staan, 1 op de 5 haalt zijn/haar drugsinformatie in de coffeeshop (Pink shoprapport 2008). De op de gebruikers gerichte voorlichting is de stap naar *harmreduction*. In de Paarse Drugsnota (1996/97) staat te lezen dat het drugsgebruik ontmoedigd wordt door o.a. voorlichting (Kamerstukken II, 24077, nr. 1 en 2, 15995). Een belangrijk element in de drugsvoorlichting is het verschil tussen drugs met onaanvaardbare risico's (Lijst I, waarop alle harddrugs staan en de hasjolie) en drugs met aanvaardbare risico's (Lijst II, de cannabisproducten hasj, kif en wiet). Deze 2 lijsten zijn in 1976 aan de Opiumwet toegevoegd, om het verschil tussen beide groepen drugs nog eens te beklemtonen.

III.

In Nederland is destijds uiteraard nagedacht over een manier de cannabisgebruikers gescheiden te houden van de straathandel in alle drugs. Eind 60er jaren kenden jongerencentra (Paradiso, Fantasio te A'dam, in Eindhoven de Effenaar, oorspronkelijk heette het Para+) een zogenaamde huisdealer. In de 80er jaren gingen door bezuinigingen heel wat van deze jongerencentra dicht. Vooruitlopend op die jaren zijn in Amsterdam de eerste coffeeshops geopend. Vanaf die tijd wordt door het Openbaar Ministerie doorgaans niet opgetreden tegen coffeeshops die zich stipt aan de gedoogvoorwaarden houden, daardoor wordt het bij 600 coffeeshopondernemingen cannabisgebruiker dagelijks gescheiden gehouden van harddrugverkopers. Er wordt zeer goed opgelet ! Gedoogvoorwaarde H voorziet immers in direct sluiten en dichttimmeren van de shop, daar waar harddrugs zijn aangetroffen.

Kijken we naar het buitenland, dan zien we voornamelijk al dan niet draconische strafbedreigingen en geen voorlichting, maar tegen handel (en gebruik) gerichte propaganda. In alle buitenlanden worden drugs krachtig opgespoord en zitten duizenden mensen in de gevangenis. Voor veel geld een opsporingscentrale opzetten en in het leven houden - al deze activiteiten hebben niet geleid tot het stil leggen van de aanvoer van illegale drugs. De afgelopen decennia is er steeds een toename van de vraag, zodat er ook meer aangevoerd wordt. Het grootste deel van de illegale drugsproductie bereikt vrijwel ongehinderd de consument, dat kan het drugsbestrijdingapparaat niet voorkomen. In alle buitenlanden wordt het zo aangepakt en is de aanpak niet succesvol, gelet op de aanzienlijke aantallen drugsverslaafden. Cannabisgebruik in Nederland? Dat gaat over 4 of 5 % van de volwassenen - in al onze buitenlanden ligt dat percentage hoger. Massaal wordt weerstand geboden tegen het aanbod van heroïne - er zijn nog iets meer dan 6 000 vooral oudere heroïnejunkies. De heroïnejunkies sterven uit (eind 70er jaren waren het er nog bijna 100 000).

Ad II :

Sinds de nazomers van 1970 was het in Frankrijk verboden om iets over drugs te drukken, uit te zenden of te verspreiden. Toegestaan was het allerlei propaganda voor strenge maatregelen en aanpakken te bespreken of te tonen. Deed je niet mee aan deze drugsbestrijding, dan kreeg je een inval en werden je boekjes en brochures in beslag genomen en vernietigd. Deze waanzinnige toestand heeft geduurd, tot de minister van volksgezondheid Koechner (grondlegger van MSF, artsen zonder grenzen) in december

1997 op de televisie verscheen en bepleite dat het welhaast middeleeuws decreet 'in te trekken'. Nog tijdens het interview begon hij drugsvoorlichting te geven en overtrad daarmee, het door Pompidou uitgevaardigde decreet. Ons inziens is het merkwaardig te noemen dat het Franse parlement zich 27 jaar niet beklaagd heeft, waar het over drugs ging. Opschorten van de in de Constitutionele Hof gegarandeerde vrijheid van drukpers en meningsuiting en dat in het land van de Franse Revolutie.....

Vanaf 1998 kwam drugsvoorlichting in Frankrijk op gang en vandaag te dag wordt zelf de burgemeester van de Parijse voorstad gevraagd hoe zijn kweekplan eruitziet en of ie het in een live-uitzending op TV wil opnemen tegen de tegenstanders.

In Nederland hebben we veel boeken, websites, protestvergaderingen en goede doelen, wat betreft het geaccepteerd krijgen van de cannabisplant. De hoeveelheid informatie over cannabis is enorm, het mankeert aan fundamenteel onderzoek wat betreft de werking en wat betreft de soorten, het ontbreekt aan subsidie voor zinvolle onderzoeksprojecten. En het ontbreekt aan standaards (Alleen geijkte analyseapparaten leveren onderling vergelijkbare resultaten). Zo kan het effect van THC op een proefpersonen gemeten worden - dit kan nieuwe elementen bijdragen aan de voorlichting over cannabis. In Nederland zijn we dus beter en slechter af dan in Frankrijk.

Ad III :

Nederland is het enige land ter wereld , waar voor het Openbaar Ministerie het opportuniteitsbeginsel voorop staat. Dit geeft het O.M. de vrijheid al dan niet tot strafrechtelijke vervolging over te gaan, in alle buitenlanden is er voor de aanklagers de plicht tot strafrechtelijke vervolging over te gaan. Een beetje opportuniteitsbeginsel is geëxporteerd naar Nordrhein-Westfalen (en de BRD in) en in Vlaanderen, waar net als in Nederland de gebruiker van zijn gebruikershoeveelheid ontdaan wordt, maar waar verder geen papierwerk aan vast zit. In de Bondsrepubliek zou dit de praktijk moeten zijn, waar Karlsruhe (het Constitutionele Hof) eigenlijk, kort samengevat, uitsprak dat over een gebruikershoeveelheid niet gezanikt en gezeurd mag worden.

Een ander excentriek beleid in Nederland maakte coffeeshopondernemingen mogelijk. Aanvankelijk hadden buitenlanden grote bezwaren tegen onze *Dutch Coffeeshops*, niet in de laatste plaats omdat het ging om illegale invoer (en uitvoer uit Nederland). Duitsland en België hebben hun beleid laten toegroeien naar het Nederlands beleid: ook daar bestaat nu verschil tussen harddrugs enerzijds en cannabis anderzijds, thans bestaat een onderscheid tussen gebruikers enerzijds en dealers anderzijds en de handhaving lijkt sterk op de Nederlandse handhaving en afdoening.

De internationale verdragen, de VN-verdragen op de psychotrope stoffen (verdragen van Wenen, 1971-1988) maken onderscheid tussen de verschillende drugs, zo zijn maar liefst 4 lijsten aan het verdrag toegevoegd, er wordt voorzien in drugshulpverlening voor wat betreft de gebruikers. De beschreven VN-verdragen bieden de mogelijkheid de ondertekenende landen bijeen te roepen, voorstellen tot wijziging te doen, dan wel het verdrag te verlaten (op te zeggen).

Het destijds ingezette ietwat excentrieke Nederlandse drugbeleid beoogde de gebruikers van cannabis gescheiden te houden van illegale handel in alle drugs. Daar zijn we tot voor kort redelijk in geslaagd in Eindhoven. Dat neemt niet weg, dat coffeeshops met alleen cannabis, al jaren concurrentie ondervinden van drugstaxi's, drugspannen, drugsrunners, thuisdealers en straatdrugs- handelaartjes. Alle regels waar de coffeeshops zich stipt aan houden, gelden buiten de deur niet. Je kan zelfs als je 14 bent op straat kopen en er is geen enkele beperking aan de transactiehoeveelheden, het in de openbare ruimte in alle harddrugs handelen heeft helaas niet geleid tot dichtspijkeren en sluiten van taxi's, runners en pushertjes. In het algemeen geeft de handel in harddrugs overlast. Coffeeshops veroorzaken doorgaans geen overlast (de nabijheid van coffeeshops zorgt niet voor een toename in het gebruik van cannabis of harddrugs. Promotieonderzoek rechtsgeleerdheid Marije Wouters, UVA 2013).

Aan welke voordeurdeur van het drugspand werden alle te verhandelen drugs aangeleverd. Het is niet moeilijk te begrijpen, dat dit hele circuit wordt bevoorrad door, wat de burgemeester noemt, zware criminele drugsbendes. Gelet op deze uitspraak ervaren wij het als een gemis dat het in de afgelopen jaren niet kwam tot een **Notitie aanpak Straathandel** (o.a. uit auto's of taxi's), het voornemen de

drugrunners hun kiloadressen te ontnemen en de aanpak drugspanden te sluiten en tijdelijk dicht te timmeren. We vinden dat de bestrijding van harddrugs prioriteit dient te krijgen en missen een samenhangend beleid de veelkoppigheid van dit monster te bestrijden, zoals dit sinds 1975/76 de bedoeling was. We zouden liever niet zien, dat in de notitie coffeeshopbeleid ineens de harddrugs ten tonele gevoerd worden, terwijl de gedoogvoorwaarde H, terwijl het niet in de coffeeshop voorhanden zijn van harddrugs wordt overtreden, waarmee de coffeeshop over zichzelf afroept per direct gesloten en dichtgetimmerd te worden. En dat neemt niet weg dat het ons al jaren lang een doorn in het oog is beconcurrerd te worden met afbraakprijzen, waar je geen enkel zicht op de kwaliteit hebt of antwoord krijgt op de vraag of het om onbespoten wiet gaat. We hebben in Eindhoven niet kunnen waarnemen dat binnen korte tijd een reeks drugspanden aangepakt werd, er schiet ons maar 1 berichtje te binnen (19-06-2013, NUjj.nl).

Ook in het veiligheidsplan van onze gemeente is weinig of niets erover terug te vinden en als er al sprake is van een meting, omvatten die geen cijfers van voor of na de invoering van de zogenaamde wietpas, het stopt ergens bij 2011. Grote acties tegen runners of taxi's zijn nauwelijks bekend, thans wordt vaker dan voorheen opgetreden tegen straathandel. Alles bij elkaar een wat magere oogst in 5 jaar. Wij zien reikhalzend uit naar een notitie die bovengenoemde zaken omvat, alsmede het daarbij noodzakelijk flankerend beleid (ontmoediging op straat te kopen o.a. door voorlichting en ruimte op de website van de gemeente), pas dan kunnen we zeggen dat Eindhoven niet alleen een coffeeshopbeleid heeft, maar zelfs een drugbeleid en mogen we hopen dat daarbij ook vormen van riskant gedrag daarbij betrokken worden, wij denken hierbij aan alcoholmisbruik. Ook is het nuttig de burgers aan te raden op verstandige wijze om te gaan met psychofarmaca. - En de slaapmiddelen! - Dit alles aan de hand van de afbakening, zoals die te vinden is in de door het RIVM opgestelde *ranking list* (2010).

Hoe gaat hel elders? Burgemeester Cees Bijl bestrijdt de georganiseerde drugscriminaliteit in Emmen, dit naar eigen zeggen, door elke keer dat meer dan 20 planten worden aangetroffen, bevel te geven de betrokken panden voor gesloten te verklaren. In het afgelopen jaar waren er bijna 29, zo weet de telegraaf te melden op woensdag 11 september 2013: 23 woningen zijn voor 3 maanden gesloten (9 koopwoningen en 14 huurwoningen van de coöperaties) en verder zijn 5 bedrijfspanden voor 6 maanden gesloten. Het bericht zegt niets over vangsten van harddrugs, tegen de lamp lopen van 06-drugstaxi's en runners of acties tegen straathandel.

Ten slotte:

Naast alles wat we in deze brief beschreven hebben, is er voor de jeugdige cannabisgebruikers nu eindelijk eens een regel gesteld. Coffeeshops worden ingeval een minderjarige aangetroffen is, per direct voor kortere of langere tijd gesloten, de minderjarige ondervindt geen enkele last. De Leeuwarder coffeeshops behouden zich het recht voor de minderjarige geen gastvrijheid meer te willen bieden gedurende een langere periode. Na herhaalde pogingen van een minderjarige kan dit oplopen tot maximaal 5 jaar toegangszegging tot alle coffeeshops. Zulks onder bekendmaking in de huisregels, opdat minderjarigen duidelijk wordt dat het geen sport is proberen binnen te dringen in de coffeeshop, maar het in moeilijkheden brengen van een coffeeshop, welke persoon je dan liever niet als gast ziet terugkeren op diens 18e verjaardag.

Voor zover het meerderjarige bezoekers van de coffeeshops betreft, worden misdragingen eveneens beloond met de melding niet langer welkom te zijn in de coffeeshops. Tegen een dergelijke ontzegging kan schriftelijk bezwaar worden gemaakt. Gemeente en politie werden betrokken bij, wat is gaan heten, de cco (collectieve coffeeshop ontzegging), waar vrijwel alle coffeeshops aan meedoen. In Eindhoven hebben we geen cco. Binnen onze Eindhovense vereniging bespreken we de mogelijkheden om ook tot zo'n cco te komen. We gaan ons voorstel aan gemeente en politie voorleggen. In Eindhoven kan het zich voordoen dat de coffeeshopondernemer diep in de problemen geraakt, terwijl de minderjarige zijn/haar weg fluitend vervolgt, want echte gevolgen heeft het niet en je sociale status als minderjarige kan juist verbeteren, door waar leeftijdsgrenzen gesteld zijn de paspoortcontrole te ontwijken. Uit de tijd voor 1996 werden we in de coffeeshop geconfronteerd met nagemaakte lidkaartjes van

sportverenigingen of vervalste zwemdiploma's enzovoort, enzovoort. Hieraan kwam een eind in 1996 en sindsdien wordt van elke coffeeshopbezoeker geëist het paspoort of de ID-card te tonen bij het binnen komen van de shop.

We hebben als VCE het initiatief genomen op onze flyer Hasj en Wiet tips (augustus 2008) een postbusnummer te vermelden, waar klachten ingezonden kunnen worden en we mogen tot onze vreugde vaststellen in de afgelopen 5 jaar in die postbus geen enkele klacht ontvangen te hebben. Het klachtenpostbusnummer is uiteraard ook op onze website te vinden (www.vce-eindhoven.nl).

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, mocht u nog vragen hebben dan kunt u ons bereiken op het onderstaand telefoonnummer.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Lisa Lankes', with a stylized flourish at the end.

Lisa Lankes
VCE-bestuurslid
06-53411227

Aantal bijlagen : 1

Brief burgemeester Van der Velden aan de Bredase gemeenteraadsleden (03-12-2010)